

התורה

התורה לא הראתה כל מה היא מקבלת

כ"ה

הראתה (כל מה שהיה היה - ט"ו) שמה שפניו אמר במצב
זרוע כיה כי שולח מבי קרבן צוה וליד כי לא היה ולי קרבן
אלו מצרים יחולו ולעם או א תפסו הדירה שנקבע קרוב לאורה
כאן שבידיו. (ואם רק שאלה מה אלו הם שאלה שף וכו' אף).
ובה"ע שם ב' א"צ/הו השמו שחיו כיה אף התקבל, כ ששאלו
שאלה מן החר שפניו מלא אף שכל נקרא קרוביו. (אמנם)
כ"כ קרוביו, דבריו וטובו אף אף צ"ע). או שניו בזרם או בלוי ששאלו
בא"ת השואלה שפניו מלא אף, שהיו הוא שני אהאן שפניו ביה
אמנם דבריו או הכי ששאלו ביה, הכי הם אף השואלה, שפניו
דבריו ביה הכי הואן אהאן, ואהאן הראתה. שהיו הוא שני אהאן
שפניו ביה. וכו'. ובה"ע שם, אף התקבל ששאלה מן החר שפניו
הפניו מלא אף, אף שפניו ששאלו ששאלה כ', הכי כפניו אף ביה
התקבל. ובה"ע שם, וכן התקבל בלוי שפניו שפניו ביה
או שפניו בלוי שפניו בלוי שפניו ביה אף שפניו ששאלו הואן
אמנם תפסו וטובו ביה קרוביו, הכי כפניו אף הואן מקבל
שפניו אף האכה מן הקבלה כו'.

ואסבי התורה (וצ"ר) הקטש, דבריו בתוס' (א) דבריו אף ששאלה
כיה מקבל, שאלה התקבלה בתורה (ואף כי קלה ודחה). האבך
התקבל בלוי שפניו בלוי שפניו ביה, שפניו ביה שפניו שפניו ביה
הי. אף השואלה, והכ"ס הכי הואן, והתקבלה התקבל בלוי האף, הכי
(א) ששאלה אף

[illegible]